

polecane przez
egzaminatorów

pewniak
na teście

Ignacy Krasicki

Wybór bajek i satyr

„Żona modna” i inne utwory

GRĘG
WYDAWNICTWO EDUKACYJNE

Autor:

Ignacy Krasicki

Tytuł:

Wybór bajek i satyr

Autorzy opracowania:

Wojciech Rzehak

Ewa Tondera

Korekta:

Agnieszka Nawrot

Agnieszka Woźny

Maria Zagnińska

Okładka:

Aleksandra Zimoch

Ilustracje:

Jacek Siudak

ISBN 978-83-7327-281-1

Wydanie III poprawione

Copyright by Wydawnictwo GREG®

2023

Wydawnictwo GREG®

31-979 Kraków, ul. Klasztorna 2B

tel. (12) 680 15 50

www.greg.pl

Księgarnia internetowa: www.greg.pl

**Znak firmowy GREG®
zastrzeżony w Urzędzie Patentowym RP.**

Wszystkie prawa zastrzeżone.

**Żadna część niniejszej publikacji nie może być reprodukowana
lub przedrukowana bez pisemnej zgody Wydawnictwa GREG®.**

Skład i łamanie:

BROS

Wstęp do bajek

- Był młody, który życie wstrzemięźliwie pędził;
 Był stary, który nigdy nie łązał, nie zrządził;
 Był bogacz, który zbiorów potrzebnym¹ udzielał;
 Był autor, co się z cudzej sławy rozweselał;
⁵ Był celnik, który nie kradł; szewc, który nie pijał;
 Żołnierz, co się nie chwalił; łotr, co nie rozbijał;
 Był minister rzetelny, o sobie nie myślał;
 Był na koniec poeta, co nigdy nie zmyślał.
 – A cóż to jest za bajka? Wszystko to być może!
¹⁰ – Prawda, jednakże ja to między bajki włożę.

**Stereotypy
postaci**

BAJKI I PRZYPowieści

Z Części pierwszej

Abuzei i Tair

- „Winszuj, ojcze – rzekł Tair – w dobrym jestem stanie:
 Jutrom szwagier sułtana i na polowanie
 Z nim wyjeżdżam”. Rzekł ojciec: „Wszystko to odmienne:
 Łaska pańska, gust kobiet, pogody jesienne”.
⁵ Jakoż zgadł, piękny projekt wcale się nie nadał:
 Sułtan siostrę odmówił, cały dzień deszcz padał.

**Prawdy –
zmiennosc
losu**

Potok i rzeka

Potok, z wierzchołka góry lecący z hałasem,
 Śmiał się z rzeki; spokojnie płynęła tymczasem.
 Nie stało wód u góry, gdy śniegi stopniały,
 Aż z owego potoka strumyk tylko mały.

¹ *potrzebnym* – będącym w potrzebie, ubogim.

⁵ Co gorsza, ten, co zaczął z hałasem i krzykiem,
Wpadł w rzekę i na koniec przestał być strumykiem.

Kulawy i ślepy

Niósł ślepy kulawego, dobrze im się działo;
Ale że to ślepemu nieznośno się zdało,
Iż musiał zawżdy słuchać, co kulawy prawi,
Wziął kij w rękę: „Ten – rzecze – z szwanku nas wybawi”.

⁵ Idą; a wtem kulawy krzyknie: „Umknij w lewo!”
Ślepy wprost i, choć z kijem, uderzył łbem w drzewo.
Idą dalej; kulawy przestrzega od wody –
Ślepy w bród: sakwy zmaczał, nie wyszli bez szkody.
Na koniec, przestrzeżony, gdy nie mijał dołu,
¹⁰ I ślepy, i kulawy zginęli pospołu.

I ten winien, co kijem bezpieczeństwo mierzył,
I ten, co bezpieczeństwa głupiemu powierzył.

Orzeł i jastrząb

Orzeł, nie chcąc się podłym polowaniem² bawić,
Postanowił jastrzębia na wróble wyprawić.
Przynosił jastrząb wróble, jadł je orzeł smacznie;

² podłym polowaniem – polowaniem na małe (marne) ptaki.

Zaprawiony na koniec przysmaczkiem nieznacznie³,
⁵ Kiedy go coraz żywszy apetyt przenika –
 Zjadł ptaszka na śniadanie, na obiad ptasznika.

Szczur i kot

„Mnie to kadzą” – rzekł hardzie do swego rodzeństwa
 Siedząc szczur na ołtarzu podczas nabożeństwa.
 Wtem, gdy się dymem kadzidł zbytecznych⁴ zakrzusił,
 Wpadł kot z boku na niego, porwał i uduślił.

Alegoria:
 szczur – py-
 cha, duma

Baran dany na ofiarę

Widząc, że wieńce kładą, że mu rogi złocą,
 Pysznił się tłusty baran, sam nie wiedział o co.
 Aż gdy postrzegł oprawcę, a ten powróż bierze,
 Aby go poniewolnie ciągnął ku ofierze,
⁵ Poznał swój błąd; rad nierad wypełnił los srogi.
 Nie pomogły mu wieńce i złocone rogi.

Bryła lodu i kryształ

Bryła lodu spółdzona z kałużą bagnistój
 Gniewała się na kryształ, że był przeźroczysty.
 Modli się więc do słońca. Słońce zajaśniało,
 Szklni się bryła, ale jej coraz ubywało;
⁵ I tak, chcąc los polepszyć niewczesnym kłopotem⁵,
 Stajała, wsiąkła w bagno i stała się błotem.

Stary pies i stary sługa

Póki gonił zające, póki kaczki znosił,
 Kasztan, co chciał, u pana swojego wyprosił.
 Zstarzał się. Aż z owego pańskiego pieścidla
 Psisko stare, niezdatne oddano do bydła.

³ *zaprawiony (...)* *nieznacznie* – niezaspokojony (w swym łakomstwie).

⁴ *zbytecznych* – nadmiernych, zbyt obfitych.

⁵ *niewczesnym kłopotem* – niefortunnym staraniem.

Dyskusje
Polaków przy
alkoholu –
polityka

A zwłaszcza kiedy wino wytrawione, czyste,
Przystaję na takowe prawdy oczewiste.

Idą zatem dyskursa tonem statystycznym⁸¹

⁴⁰ O miłości ojczyzny, o dobru publicznym,
O wspaniałych projektach, mężnym animuszu,
Kopiem góry⁸² dla srebra i złota w Olkuszu,
Odbieramy Inflanty⁸³ i państwa multańskie⁸⁴,
Liczymy owe sumy neapolitańskie⁸⁵,

⁴⁵ Reformujemy państwo, wojny nowe zwodzimy,
Tych bijem wstępnym bojem, z tamtymi się godzim –
A butelka nieznacznie jakoś się wysusza.

Przyszła druga; a gdy nas żarliwość porusza,
Pełni pociech, że wszyscy przeciwnicy legli,

⁵⁰ Trzeciej, czwartej i piątej aniśmy postrzegli.

⁸¹ *tonem statystycznym* – wzorowanym na statystach (mężach stanu): bezapelacyjnym.

⁸² *góry* – kopalnie.

⁸³ *Inflanty* – kraj nadbałtycki przyłączony do Polski w 1561 r.

⁸⁴ *państwa multańskie* – Mołdawia i Wołoszczyzna, księstwa naddunajskie.

⁸⁵ *sumy neapolitańskie* – 430 tysięcy dukatów neapolitańskich pożyczonych przez Bonę królową hiszpańskiemu i neapolitańskiemu Filipowi II, których nigdy nie odzyskano.

Poszła szosta i siódma, za nimi dziesiąta.
 Naówczas, gdy nas miłość ojczyzny zaprzęta,
 Pan Jędrzej, przypomniawszy żurawińskie kłęski⁸⁶,
 Nuż w płacz nad królem Janem. «Król Jan był
 zwycięski!

Dyskusje
 Polaków przy
 alkoholu –
 „miłość” do
 ojczyzny

- ⁵⁵ – Krzyczy Wojciech. – Nieprawda!» A pan Jędrzej płacze.
 Ja gdy ich chcę pogodzić i rzeczy tłumaczę,
 Pan Wojciech mi przemówił: «Słyszysz waść⁸⁷» – mi rzecze.
 «Jak to waść! Nauczę cię rozumu, człowiecze».
 On do mnie, ja do niego, rwiemy się zajadli,
⁶⁰ Trzyma Jędrzej, na wrzaski służący przypadli;
 Nie wiem, jak tam skończyli zwadę naszą wielką,
 Ale to wiem i czuję, żem wziął w łeb butelką.
 Bogdaj w piekło przepadło obrzydłe pijaństwo.
 Cóż w nim? Tylko niezdrowie, zwady, grubijaństwo.
⁶⁵ Oto profit: nudności i guzy, i plastry”.

Bójka

- „Dobrze mówisz, podłej to zabawa hałastry,
 Brzydzi się nim człek prawy, jako rzeczą sprośną.
 Z niego zwady, obmowy nieprzystojne rosną,
 Pamięć się przez nie traci, rozumu użycie,
⁷⁰ Zdrowie się nadwiera i ukraca życie.
 Patrz na człeka, którego ujęła moc trunku,
 Człowiekiem jest z pozoru, lecz w zwierząt gatunku
 Godzien się mieścić, kiedy rozsądek zaleje
 I w kontr⁸⁸ naturze postać bydlęcą przywdzieje.
⁷⁵ Jeśli niebios zdarzenie wino ludziom dało
 Na to, aby użyciem swoim orzeźwiało,
 Użycie darów bożych powinno być w mierze.
 Zawstydzają pijanice nierozumne zwierzę,
 Potępiąją bydłęta niewstrzymałość naszą,
⁸⁰ Trunkiem według potrzeby gdy pragnienie gaszą,
 Nie biorą nad potrzebę. Człek, co nimi gardzi,
 Gorzej od nich gdy działa, podlejszy tym bardziej.
 Mniejsza guzy i plastry, to zapłata zbrodni.
 Większej kary, obelgi takowi są godni,

Ważny cytat –
 krytyka
 pijaństwa

⁸⁶ *żurawińskie kłęski* – traktat zawarty z Turkami w Żurawnie przez Jana Sobieskiego w 1676 r., pozostawiający Turcji znaczną część Ukrainy.

⁸⁷ *waść* – skrót od „waszmość”.

⁸⁸ *w kontr* – kontra, w znaczeniu: wbrew, przeciwko.

OPRACOWANIE

BIOGRAFIA IGNACEGO KRASICKIEGO

Ignacy Krasicki urodził się 3 II 1735 roku w Dubiecku nad Sanem jako najstarszy syn Jana Krasickiego, kasztelana chełmskiego oraz Anny ze Starzechowskich. Pochodził ze zubożałej szlachty magnackiej, z rodziny wielodzietnej. Rodzice wywodzili się ze znakomitych, ale nieco już podupadłych rodów. Wcześnie osierocony przez ojca Ignacy dostał się pod opiekę spowinowaconego z rodziną Krasickich Franciszka Salezego Potockiego, uznawanego za najpotężniejszego i najmajętniejszego pana na Rusi.

Ignacy Krasicki kształcił się najpierw w kolegium jezuickim we Lwowie, a później w jezuickim seminarium misjonarzy przy kościele św. Krzyża w Warszawie. W roku 1759 przyjął święcenia kapłańskie, później wyjechał na wyższe studia teologiczne do Rzymu. W tym czasie zwiedził także Francję. Po powrocie do kraju osiadł w Przemyślu, a potem we Lwowie. W 1763 roku został sekretarzem prymasa Łubieńskiego, a gdy rok później królem został Stanisław August Poniatowski, Krasicki szybko znalazł się w kręgu jego najbliższych współpracowników, otrzymując godność kapelana Jego Królewskiej Mości. Z ogromnym zaangażowaniem włączył się w prace mające na celu propagowanie oświeceniowego światopoglądu – między innymi redagował powstałe w 1765 roku (z inicjatywy króla) czasopismo moralne „Monitor”. Jego działalność została doceniona: w roku 1765 został prezydentem trybunału małopolskiego, w roku 1766 otrzymał prawo obywatelstwa w Prusach Królewskich oraz biskupstwo warmińskie, a wraz z nim godność senatora i tytuł książy (dlatego niektóre swoje utwory podpisywał X. B. W. – Xiążę Biskup Warmiński). Osiadł wówczas w Lidzbarku Warmińskim, skąd jako senator przyjeżdżał do Warszawy, biorąc czynny udział w życiu towarzyskim i literackim stolicy oraz bywając na słynnych obiadach czwartkowych.

Po pierwszym rozbiore Polski w 1772 roku Krasicki zaczął często wyjeżdżać do Berlina, gdzie stał się ulubieńcem króla Fryderyka Wielkiego. Starał się cały czas utrzymywać kontakt z krajem. Swoją obecność zagna-

oczy, bądź króciutko streszczona, wreszcie – katastrofa (czyli rozwiązanie). Budowę taką mają na przykład bajki: *Kulawy i ślepy, Szczur i kot, Mysz i kot...*³. Bohaterami bajek epigramatycznych często są postacie **kontrastowe**, np. mądry zostaje przeciwstawiony głupiemu, słabe i naiwne jagnię – silnemu i bezwzględnemu wilkowi, naiwne zwierzęta – sprytnemu lisowi lub mądrymu i żarłocznemu lwu. Dzięki takiemu zabiegowi przedstawiana w bajkach sytuacja łatwiej zapada w pamięć czytelników.

Filozofia życiowa Krasickiego w *Bajkach*

W jednym ze swoich wierszy pt. *Nieborak* Krasicki napisał, że „*złych jest mnożstwo, a głupich liczba bez rachuby*”. Bajki, pisane przez całe niemal życie poety, są więc odzwierciedleniem jego obserwacji otaczających go ludzi i świata, w którym króluje głupota. W bajkach Krasicki nie tylko pouczał ludzi, jak żyć, ale przede wszystkim zamknął w nich swoje poglądy na otaczającą go rzeczywistość. Okazuje się, że filozofia życiowa Księcia Poetów, pomimo humoru i dowcipu, nie jest zbyt wesoła. Krasicki dostrzegał wyraźnie, że pomimo oświeceniowego kultu rozumu **więcej jest na świecie głupoty i naiwności, niż rozsądku**. Widział także, że **choć głupota sama zwykle się ukarze, to nie znaczy wcale, że rozum zostanie doceniony i nagrodzony**. Krasicki dostrzegał, że w świecie, w którym żyje, siła potrafi zwyciężyć prawo, kłamstwo wygrywa z prawdą, a spryt z uczciwością. Ludzie wyzyskują innych, zwłaszcza głupszych i słabszych od siebie. **To właśnie te smutne obserwacje i doświadczenia życiowe Krasicki umieścił w swoich bajkach.** Na próżno jednak poszukiwalibyśmy współczucia dla głupich, słabych i naiwnych. Poeta spogląda na bohaterów swoich utworów z ironicznym uśmiechem. Świat jest okrutny, nie ma w nim miłosierdzia, dlatego nauki **moralne, wypływające z bajek, stają się praktyczną mądrością życiową**. Krasicki zdaje się mówić: **nie bądź pyszny, pracuj, ostrożnie postępuj z ludźmi, bo nie wiesz, kto jest wrogiem, a kto przyjacielem**, nie bądź łatwowierny ani naiwny, nie mów zbyt wiele o sobie i nie bądź zbyt otwarty.

Pewniak na testie

Pewniak na testie

SATYRY

O satyrach Ignacego Krasickiego można powiedzieć, że stanowią swego rodzaju **dopełnienie tematyczne i problemowe bajek**. I rzeczywiście, podobnie jak w krótkich, alegorycznych obrazkach, tak i w dłuższych, rozbudowanych satyrach, poeta ośmiesza, krytykuje, gani, wyśmiewa. Sporo tu kpiny z ludzkich wad charakterologicznych, sporo też smutnej zadumy nad

³ I. Chrzanowski, *Historia literatury niepodległej Polski*, Warszawa 1974, s. 575.

BOHATEROWIE SATYR JAKO TYPOWI REPREZENTANCI SPOŁECZEŃSTWA XVIII WIEKU

Bohaterowie satyr to postacie barwne, opisane z humorem i nutką zjadliwości. Pisząc swe satyry, Krasicki starał się, by przedstawione przez niego postaci były jak najbardziej charakterystyczne, czasem nawet odrobinię przerysowane, ale przez to bardziej zapadające w pamięć czytelnika.

Jednym z typów przedstawianych postaci są **kobiety**, m.in. tytułowa żona modna. Jest to dama kosmopolityczna, snobistyczna, bezmyślnie podążająca za modą i jej wymogami. Ważny jest dla niej odpowiedni strój – zgodny z aktualną francuską modą, nienaganne uczesanie, malutki piesek, będący uzupełnieniem wizerunku pani, zgodny z trendami musi być nawet pieprzyk na policzku. Ogród wokół wiejskiego dworu także powinien odpowiadać francuskiej modzie: „z cyprysów gaiki, mrużące po kamyczkach gdzieniedzkie strumyki”. Pani jest postacią bardzo barwną, jednak **pod jej starannie wypielegnowaną powierzchownością kryje się bardzo nieskomplikowane, płytkie wnętrze**. Można przypuszczać, że w ówczesnym społeczeństwie istniały także inne kobiety, nie tylko te ślepo podążające za trendami mody. Jednak musiało być dużo pań podobnych do żony Piotra, jeśli Krasicki tak ostro je skrytykował.

Kolejnym typem bohatera, którego odnajdujemy w utworach poety, jest **pijak**. Zwykle skacowany lub cierpiący z chwilowego braku dostawy trunku, **nie potrafi odmówić, pije często i chętnie**. Wykazuje całkowitą odporność na pouczenia. Wysłuchawszy wykładu o trzeźwości, mówi krótko: „*Napiję się wódki*”. Satyra *Pijaństwo* to nie tylko portret głównego bohatera. Krasicki świetnie ukazuje „sceny biesiadne” Polaków, czyli zwykłą pijatykę, dyskusje podgrzane alkoholem, wreszcie kłótnię i bijatykę. Można odnieść wrażenie, iż ta satyra jest aktualna nawet dzisiaj.

Wreszcie kolejnym typem postaci, który stara się napiętnować Krasicki, jest **typowy szlachcic Sarmata – dumny, głośny, butny, ale jednocześnie politycznie infantylny, za to chętnie wymachujący szabelką**. Odnajdujemy go m.in. w satyrze *Do króla*. Bez wątpienia jest to **człowiek zarozumiały, ceniący swoje zalety i niedostrzegający wad**. Poucza króla, a nawet mu wygraża: „*Tyś królem – czemu nie ja?*”. Jest pyszny, zarozumiały, ciemny, o **bardzo ograniczonych poglądach – a w dodatku jest gadułą, któremu trudno przerwać**. Mówi, lecz nie ma zwyczaju słuchać. Jest to najmniej sympatyczny z portretów pióra Krasickiego, ale w ówczesnej Polsce chyba najbardziej rozpowszechniony. Przy nim żona modna to nieszkodliwa kapryśnica, a pijak to nieszczęśnik dotknięty nałogiem.

Podział na bajkę epigramatyczną i narracyjną.	Podział tematyczny na: satyrę konkretną – satyry społeczno-obyczajowe, polityczne i literackie; satyry abstrakcyjne. Podział formalny: monologi, satyry dialogowe.
Uprawiana do dziś.	Np. Satyra polityczna

INDEKS KOMENTARZY DO TEKSTU

BAJKI

Prawdy ukazane w bajkach

Chorobliwe skąpstwo – str. 15

Falszywa pobożność – str. 12

O fałszywej przyjaźni – str. 23

Obłuda i potrzeba pochlebstw – str. 28

Słabość i nieuzasadniona duma człowieka – str. 15

Wartość sztuki – str. 13

Wartość wolności – str. 8

Zmienność losu – str. 5

Morał – przykłady

Epimythion (morał na końcu) – str. 10, 14

Promythion (morał na początku) – str. 8, 14, 18

Bajka epigramatyczna – przykład – str. 18

Bajka narracyjna – przykład – str. 19, 20

Alegoria

Jagnię – słabość – str. 14

Klatka – niewola – str. 8

Lew – bezwzględna siła, przemoc – str. 9

Owce – głupota – str. 17

Paw – pycha, duma – str. 14

Szczur – pycha, duma – str. 7

Wilk – przemoc – str. 14

Stereotypy postaci – str. 5

SATYRY

Do króla

„Zarzuty” wobec króla

– bycie Polakiem, wiek – str. 30

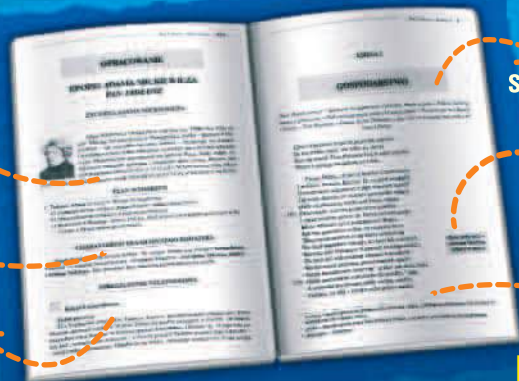
– liberalizm, sposób rządzenia – str. 31

SPIS TREŚCI

<i>Wstęp do bajek</i>	5
Bajki i przypowieści	
Z Części pierwszej	
<i>Abuzei i Tair</i>	5
<i>Potok i rzeka</i>	5
<i>Kulawy i ślepy</i>	6
<i>Orzeł i jastrząb</i>	6
<i>Szczur i kot</i>	7
<i>Baran dany na ofiarę</i>	7
<i>Bryła lodu i kryształ</i>	7
<i>Stary pies i stary sługa</i>	7
<i>Syn i ojciec</i>	8
<i>Ptaszki w klatce</i>	8
<i>Filozof</i>	8
<i>Groch przy drodze</i>	8
<i>Lew i zwierzęta („Lew, ażeby dał dowód, jak wielce łaskawy...”)</i>	9
<i>Rybka mała i szczupak</i>	9
Z Części drugiej	
<i>Niedźwiedź i liszka</i>	10
<i>Pieniacze</i>	10
<i>Lew i zwierzęta („Gdy się wszystkie zwierzęta u lwa znajdowały...”)</i>	10
<i>Owieczka i pasterz</i>	11
<i>Konie i furman</i>	11
<i>Komar i mucha</i>	11
Z Części trzeciej	
<i>Oracze i Jowisz</i>	12
<i>Dziecię i ojciec</i>	12
<i>Dewotka</i>	12
<i>Wino i woda</i>	12
<i>Pan i pies</i>	13
<i>Orzeł i sowa</i>	13
<i>Słownik i szczygieł</i>	13
<i>Furman i motyl</i>	14
Z Części czwartej	
<i>Jagnię i wilcy</i>	14
<i>Żółw i mysz</i>	14
<i>Paw i orzeł</i>	14
<i>Człowiek i wilk</i>	14
<i>Atlas i kitaj</i>	15
<i>Dobroczynność</i>	15
<i>Skąpy</i>	15
<i>Jastrząb i sokół</i>	15
<i>Wilk i owce</i>	16
Z przydatku do Bajek i przypowieści	

<i>Snycerz i statua</i>	17
<i>Matedory</i>	17
<i>Drzewo</i>	18
<i>Koniec</i>	18
Bajki nowe	
Z Części pierwszej	
<i>Alegoria</i>	18
<i>Puchacze</i>	19
<i>Wilczki</i>	20
<i>Konie</i>	21
Z Części drugiej	
<i>Myszy</i>	21
<i>Noga i but</i>	22
<i>Młot z kowadłem</i>	22
<i>Przyjaciele</i>	22
<i>Chłop i cielę</i>	24
Z Części trzeciej	
<i>Wóz z sianem</i>	24
<i>Gęsi</i>	24
<i>Wyrok</i>	25
<i>Wino szampańskie</i>	25
Z Części czwartej	
<i>Kot i kogut</i>	26
<i>Filozof i chłop</i>	27
<i>Lwica i maciora</i>	28
<i>Malarze</i>	28
Satyr	
Z Części pierwszej	
<i>Do króla</i>	28
<i>Świat zepsuty</i>	32
<i>Pijaństwo</i>	34
<i>Żona modna</i>	38
Opracowanie	
Biografia Ignacego Krasickiego	44
Okoliczności powstania i wydania <i>Bajek</i>	45
Okoliczności powstania i wydania <i>Satyr</i>	46
<i>Bajki</i>	46
Program poetycki bajek	46
Dydaktyzm i prawdy ogólnoludzkie w <i>Bajkach</i>	47
Podział bajek Krasickiego	50
Filozofia życiowa Krasickiego w <i>Bajkach</i>	51
<i>Satyr</i>	51
<i>Do króla</i>	52
<i>Świat zepsuty</i>	53
<i>Pijaństwo</i>	54
<i>Żona modna</i>	55
Bohaterowie satyr jako typowi reprezentanci społeczeństwa XVIII wieku	56
Ponadczasowość twórczości Krasickiego	57
Bajka jako gatunek literacki	57
Satyra jako gatunek literacki	58
Porównanie bajki i satyry	60
Indeks komentarzy do tekstu	61

opracowanie
charakterystyka
problematyka

streszczenie

ważny cytat

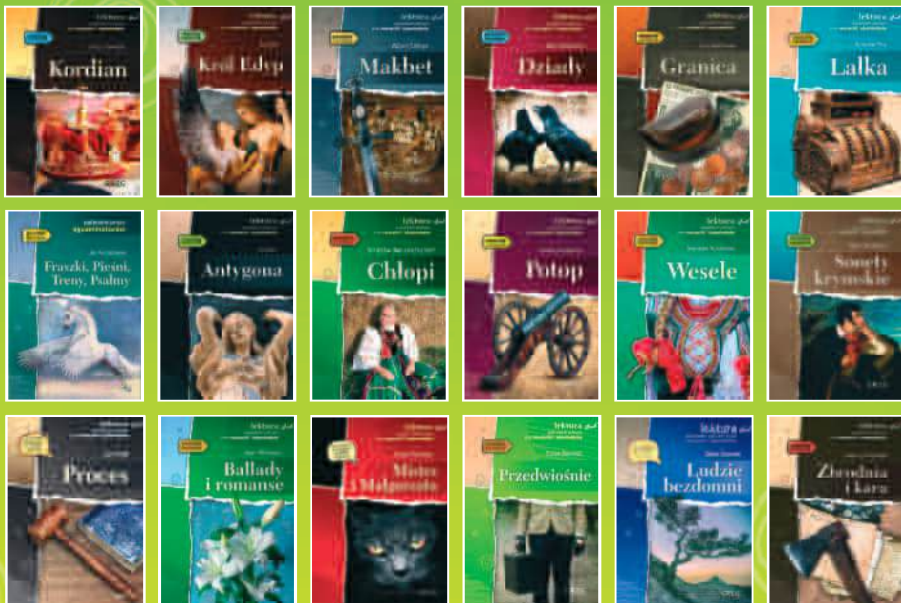
pewniak

ucz się tego, o co zapytają!

Pewniak
na teście

lektury Grega. Zaufaj sprawdzonej marce!

Najnowsze wydania zawierają odpowiedzi na pytania z podręczników i testów.

Pełnej oferty szukaj w najlepszych księgarniach.

ISBN 978-83-7327-281-1

9 788373 272811 >

GREG
WYDAWNICTWO

Wydawnictwo GREG
ul. Klasztorna 2B ■ 31-979 Kraków
www.greg.pl